

LA/Outi Lehmus

16.2.1988

Työeläkelaitoksille

VAMMAISTUKILAKI JA KANSANELÄKELAIN MUUTTAMINEN

Tasavallan presidentti vahvisti 5.2.1988 lain kansaneläkelain muuttamisesta (123/88), vammaistukilain (124/88), lain rintamasotilaseläkelain 1 ja 8 §:n muuttamisesta (125/88), lain perhe-eläkelain 15 b §:n muuttamisesta (126/88) ja lain eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n muuttamisesta (127/88). Lait vahvistettiin hallituksen esityksen mukaisina.

Lainmuutokset liittyvät vammaishuoltoa koskevan lainsäädännön kokonaisuudistukseen, jossa on kysymys vammaisuudesta aiheutuvien haittojen ja erityiskulujen korvaamisesta.

Kansaneläkelakia muutettiin siten, että apu- ja hoitolisäjärjestelmä korvataan uudella eläkkeensaajan hoitotukijärjestelmällä. Hoitotuen suuruus on porrastettu kolmeen ryhmään vammaisen henkilön avuntarpeen mukaan. Hoitotuen saaminen on aina riippuvainen sairaudesta tai vammaisuudesta aiheutuvan avuntarpeen ja erityiskustannusten määrästä. Eläkkeensaajan tulot ja varallisuus eivät vaikuta hoitotuen saamiseen. Pelkästään määrätyn iän saavuttaminen ei oikeuta etuuteen. Aikaisemmin iän perusteella myönnetyt apu- ja hoitolisät maksetaan kuitenkin entisen suuruisina.

Vammaistukilain tarkoituksena on tukea muiden kuin eläkkeellä olevien 16-64-vuotiaiden vammaisten asemaa. Vammaistukilailailla kumottiin nykyinen invaliidirahalaki.

LA/Outi Lehmus

16.2.1988

Rintamasotilaseläkelakiin, perhe-eläkelakiin ja eläkkeensaajien asumistukilakiin tehdyt muutokset ovat kansaneläkelain muutoksesta ja vammaistukilaista johtuvia, lähinnä teknisluontoisia muutoksia.

Lait tulevat voimaan portaittain 1.7.1988 alkaen.

ELÄKETURVAKESKUS

Antti Suominen

Pentti Koivistoinen

LIITTEET

Laki kansaneläkelain muuttamisesta

Vammaistukilaki

Laki rintamasotilaseläkelain 1 ja 8 §:n muuttamisesta

Laki perhe-eläkelain 15 b §:n muuttamisesta

Laki eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n muuttamisesta

N:o 123

Laki

kansaneläkelain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/56) 25 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (103/82),

muutetaan 30 a §, 31 §:n 3 momentti, 41 §:n 1 momentti, 42 a §, 42 b §:n 1 momentti, 69 §, 73 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta sekä 2 ja 3 momentti ja 91 a §,

sellaisina kuin niistä ovat, 30 a § muutettuna mainitulla 5 päivänä helmikuuta 1982 annetulla lailla ja 26 päivänä heinäkuuta 1985 annetulla lailla (670/85), 31 §:n 3 momentti, 41 §:n 1 momentti, 42 a §, 42 b §:n 1 momentti ja 73 §:n 2 momentti mainitussa 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa, 69 § osittain muutettuna 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetulla lailla (588/78), 73 §:n 1 momentin 4 ja 5 kohta sekä 3 momentti 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetussa laissa (427/63) ja 91 a § 30 päivänä joulukuuta 1982 annetussa laissa (1083/82), sekä

lisätään 73 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainitussa 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetussa laissa, uusi 6 kohta seuraavasti:

30 a §

Työkyvyttömyyseläkkeensaajalle ja vanhuus- tai varhennetun vanhuuseläkkeensaajalle, jonka toimintakyvyn voidaan sairauden tai vamman johdosta arvioida olevan yhdenjaksosaisesti ainakin vuoden ajan alentunut, maksetaan tarvittavan hoidon ja palvelusten tai erityiskustannusten korvaamiseksi hoitotukea,

1) jos hän on yhtämittaisen hoidon ja valvonnan tarpeessa tai hänelle aiheutuu sairau-

desta tai vammasta erittäin huomattavia erityiskustannuksia, 8 304 markkaa vuodessa;

2) jos hän tarvitsee monissa henkilökohtaisissa toiminnoissaan jokapäiväistä, aikaa vievää toisen henkilön apua, huomattavassa määrin säännöllistä ohjausta ja valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta huomattavia erityiskustannuksia, 4 152 markkaa vuodessa; tai

3) jos hän tarvitsee henkilökohtaisissa toi-

Hallituksen esitys 126/87
Sosiaalivaliok. miet. 22/87
Suuren valiok. miet. 118/87

minnoissaan, kotitaloustöissä ja asiainnissa kodin ulkopuolella säännöllisesti toistuvaa toisen henkilön apua tai ohjausta ja valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta erityiskustannuksia, 1 668 markkaa vuodessa.

Jos eläkkeensaajalla on oikeus hoitotukeen usealla 1—3 kohdassa säädetyllä perusteella, hoitotuki maksetaan sen kohdan markkamäärän mukaisena, johon eri tekijöiden yhteisvaikeus oikeuttaa.

Sokealla ja liikuntakyvyttömällä tai henkilöillä, joka on saanut vammaistukilain (124/88) mukaista vammaistukea välittömästi ennen tämän lain mukaisen työkyvyttömyyseläkkeen tai vanhuuseläkkeen tai varhennetun vanhuuseläkkeen saamista, on aina oikeus vähintään 1 momentin 3 kohdassa säädetyin markkamäärän suuruiseen hoitotukeen.

Hoitotuesta on muutoin soveltuvin osin voimassa, mitä tässä laissa on säädetty työkyvyttömyyseläkkeestä.

Jos vakuutetulla on sairaudesta tai vammasta aiheutuvan toimintakyvyn alenemisen tai erityiskustannusten perusteella oikeus saada siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään korvausta tapaturmavakuutuslain (608/48), maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81), sotilasvammalain, liikennevakuutuslain (279/59) tai näitä vastaavan aikaisemman lain mukaan, hänellä ei ole saman vamman perusteella oikeutta hoitotukeen.

31 §

Hoitotuki lakkautetaan tai sen määrää muutetaan, kun tuensaajan olosuhteissa tai toimintakyvyssä on tapahtunut sellainen muutos, joka vaikuttaa oikeuteen saada hoitotukea tai sen määrään.

41 §

Eläkkeen maksaminen ulkomailla oleskelevalle eläkkeensaajalle keskeytetään, kun sitä on suoritettu vuoden ajalta sen eläkejaksos päätymisestä lukien, jonka aikana eläkkeensaaja on poistunut maasta. Jos eläkkeensaajan oleskeluun ulkomailla on hyväksyttävä syy, eläkkeen pohjaosa ja, jos erityiset syyt sitä puoltavat, myös eläkkeen lisäosa sekä eläkkeeseen kuuluva lapsikorotus, puolisolisa sekä hoitotuki voidaan senkin jälkeen määrätä maksettaviksi määrääjäksi kerrallaan.

42 a §

Edellä 30 a §:ssä tarkoitettua hoitotukea ei makseta jatkuvassa laitoshoidossa tai siihen verrattavassa hoidossa olevalle eläkkeensaajalle siltä ajalta, jonka hoito kestää yli kolme kuukautta. Laitoshoidolla tai siihen verrattavalla hoidolla tarkoitetaan elatuksen sisältävää hoitoa valtion, kunnan tai kuntainliiton sairaalassa tai laitoksessa taikka asetuksessa määrättyissä tapauksissa muussa hoitolaitoksessa, jonka kustannuksiin käytetään julkisia varoja, samoin kuin hoitoa muualla, johon eläkkeensaaja on kunnan tai edellä tarkoitetun sairaalan toimesta ja kustannuksella sijoitettu.

42 b §

Jos eläkkeensaaja on 42 a §:ssä tarkoitetussa hoidossa, lisäosasta ei siltä ajalta, kun hoito kestää yli kolme kuukautta, makseta sitä osaa, joka ylittää ensimmäisessä kuntaryhmässä sen määrän, joka on 43 prosenttia, ja toisessa kuntaryhmässä 40 prosenttia 25 §:n 1 momentissa mainitusta täysimääräisestä lisäosasta ja saman pykälän 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa siinä mainitusta täysimääräisestä lisäosasta.

69 §

Sosiaalilautakunnan ja verotusviranomaisen tulee antaa eläkelaitokselle ja sosiaalivakuutus-toimikunnan jäsenille näiden toiminnassa tarpeellisia tietoja ja selvityksiä.

Sosiaalilautakunnan tulee ilmoittaa paikallistoimistolle tapauksista, joissa sen käsityksen mukaan eläke olisi myönnettävä, oikaistava tai lakkautettava taikka joissa lautakunnan mielestä eläkkeen maksaminen eläkkeensaajalle itselleen ei ole tarkoituksenmukaista. Samoin on sosiaalilautakunnan ilmoitettava paikallistoimistolle hoitotukea saavan eläkkeensaajan sijoittamisesta 42 a §:ssä tarkoitettuun hoitoon.

73 §

Eläkelaitoksen hallituksen, hallituksen jaoston tai jäsenen taikka eläkelaitoksen toimihenkilön päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta valittamalla tarkastuslautakuntaan, jos päätös koskee:

4) eläkehakemuksen käsittelyn raukeamista 37 §:ssä säädetyissä tapauksissa;

5) korvausta matkasta, jonka vakuutettu on eläkelaitoksen määräyksestä tehnyt 36 tai

46 §:ssä tarkoitettua tarkastusta varten, sekä matkasta, jonka vakuutettu on tehnyt 34 §:ssä säädetyn lääkintähuollon, koulutuksen tai työhuollon saamiseksi, milloin eläkelaitos on sitoutunut korvaamaan matkan kustannukset; tai

6) hoitotukea.

Joka on tyytymätön tarkastuslautakunnan päätökseen, saa hakea siihen muutosta -akuutus-oikeudelta, jos päätös koskee oikeutta eläkkeeseen tai 1 momentin 2 ja 6 kohdassa mainittuja tapauksia.

Tässä pykälässä tarkoitettu hakemus ja valituskirjelmä on annettava eläkelaitoksen paikallistoimistoon tai asianomaiselle valitusviranomaiselle viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja on saanut tiedon päätöksestä.

91 a §

Mitä muualla laissa on säädetty kansaneläkkeen perusosasta, tukiosasta ja tukilisästä sekä apu- ja hoitolisästä, on soveltuvin osin voimassa kansaneläkkeen pohjaosasta ja lisäosasta sekä tämän lain mukaisesta hoitotuesta.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1988, kuitenkin siten, että kumotun 25 §:n 5 momentin säännöstä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 1988 saakka sekä, että lair 42 a § ja 42 b §:n 1 momentti tulevat voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989.

Tämän lain 30 a §:n 1 momentin 1—3 kohdassa säädettyjen markkamäärien 8 304 markan, 4 152 markan ja 1 668 markan sijasta sovelletaan vuosina 1988—1991 seuraavia markkamääriä:

Vuosi	1 kohta 8 304 mk	2 kohta 4 152 mk	3 kohta 1 668 mk
1988	4 152	2 904	834
1989	4 152	2 904	834
1990	4 980	3 324	1 248
1991	6 642	3 732	1 668

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Tasavallan Presidentti
MAUNO KOIVISTO

Jos vakuutetulla on ennen tämän lain voimaantuloa oikeus saada iän perusteella apu- tai hoitolisää, muutetaan apu- tai hoitolisä hakemusta tämän lain mukaiseksi hoitotueksi, jonka määrä on maksetun apu- tai hoitolisän suuruinen. Vakuutetulle, jolla välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa on oikeus saada avuttomuuden perusteella apu- tai hoitolisää, suoritetaan ilman eri hakemusta lain voimaantulosta lukien apulisän sijasta hoitotukea sen keskimäinen määrä ja hoitolisän sijasta hoitotukea sen suurin määrä. Vuosien 1990—1992 hoitotuen korotukset toteutetaan ilman eri hakemusta.

Jos kansaneläkettä ja invalidirahain (374/51) mukaista invalidirahaa saavalle vakuutetulle myönnetään muussa kuin vammaistukilain 11 §:n 2 momentissa tarkoitettussa tapauksessa vammaistuki, hänellä ei enää ole oikeutta saada kansaneläkelain mukaista työkyvyttömyyseläkettä eikä hoitotukea.

Jos vakuutetulla on ennen tämän lain voimaantuloa oikeus saada sairaudesta tai vammasta aiheutuvan toimintakyvyn alenemisen tai erityiskustannusten perusteella tapaturmavakuutuslain, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain, sotilasvammalain, liikennevakuutuslain tai näitä vastaavan aikaisemman lain mukaan korvausta ja lisäksi kansaneläkelain mukaista apu- tai hoitolisää, muutetaan apu- tai hoitolisä hakemusta tämän lain mukaiseksi hoitotueksi, jonka määrä on maksetun apu- tai hoitolisän suuruinen.

Jos tämän voimaantulosäännöksen 3 momentin mukaista hoitotukea saavalle henkilölle myönnetään 30 a §:n mukainen hoitotuki samalta ajalta kuin hän on saanut ensiksi mainittua hoitotukea, pidetään tätä 30 a §:n mukaisen hoitotuen ennakkosuorituksena.

Tässä laissa säädetty markkamäärät vastaavat kansaneläkeindeksin sitä pistelukua, jonka mukaan vuoden 1981 maaliskuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Vammaistukilaki

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Suomessa asuvalla 16—64 vuotiaalla henkilöllä, joka ei saa kansaneläkelain (347/56) mukaista työkyvyttömyys- tai varhennettua vanhuuseläkettä taikka työntekijäin eläkelain (395/61) 8 §:n 4 momentissa tarkoitettujen lakien mukaista täyttä työkyvyttömyyseläkettä tai yksilöllistä varhaiseläkettä, on oikeus sairaudesta tai vammasta johtuvan avuntarpeen, haitan ja erityiskustannusten perusteella saada vammaistukea sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Henkilölle, jonka toimintakyvyn voidaan sairauden tai vamman johdosta arvioida olevan yhdenjaksoisesti ainakin vuoden ajan alentunut, maksetaan haitan, tarvittavan avun, palvelusten ja erityiskustannusten korvaamiseksi vammaistukea,

1) jos hän on vaikeasti vammainen tai jos hän tarvitsee monissa henkilökohtaisissa toiminnoissaan jokapäiväistä, aikaa vievää toisen henkilön apua, huomattavassa määrin säännöllistä ohjausta tai valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta erittäin huomattavia erityiskustannuksia, 1 300 markkaa kuukaudessa;

2) jos hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta huomattavaa haittaa tai hän tarvitsee henkilökohtaisissa toiminnoissaan, kotitalouksissa ja asioinnissa kodin ulkopuolella säännöllisesti toistuvaa toisen henkilön apua, ohjausta tai valvontaa taikka hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta huomattavia erityiskustannuksia, 700 markkaa kuukaudessa; tai

3) jos hänelle aiheutuu sairaudesta tai vammasta olennaista haittaa ja jatkuvia erityiskustannuksia, 300 markkaa kuukaudessa.

Jos henkilöllä on oikeus vammaistukeen usealla 1—3 kohdassa säädetyllä perusteella, vammaistuki maksetaan sen kohdan markkamäärän mukaisena, johon eri tekijöiden yhteisvaikutus oikeuttaa.

3 §

Vammaistuki voidaan myöntää joko määräajaksi tai toistaiseksi.

Vammaistuki lakkautetaan tai sen määrää muutetaan, kun tuensaajan olosuhteissa tai toimintakyvyssä on tapahtunut sellainen muutos, joka vaikuttaa oikeuteen saada vammaistukea tai sen määrään.

Jos vammaistuensaajalle myönnetään 1 §:ssä tarkoitettu eläke, vammaistuki lakkautetaan. Samalta ajalta maksettua vammaistukea pidetään tällöin hoitotuen ennakkosuorituksena.

Jos henkilöllä on sairaudesta tai vammasta aiheutuvan toimintakyvyn alenemisen, erityiskustannusten tai haitan perusteella oikeus saada siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään korvausta tapaturmavakuutuslain (608/48), maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain (1026/81), sotilasvammalain (404/48), liikennevakuutuslain (279/59) tai näitä vastaavan aikaisemman lain mukaan, hänellä ei ole saman vamman perusteella oikeutta vammaistukeen.

4 §

Vammaistukea ei makseta jatkuvassa laitoshoidossa tai siihen verrattavassa hoidossa ole-

valle henkilölle siltä ajalta, jonka hoito kestää yli kolme kuukautta. Laitoshoidolla tai siihen verrattavalla hoidolla tarkoitetaan elatuksen sisältävää hoitoa valtion, kunnan tai kuntainliiton sairaalassa tai laitoksessa taikka asetuksella määrättyissä tapauksissa muussa hoitolaitoksessa, jonka kustannuksiin käytetään julkisia varoja, samoin kuin hoitoa muualla, johon henkilö on kunnan tai edellä tarkoitetun sairaalan toimesta ja kustannuksella sijoitettu.

5 §

Tämän lain mukaiset tehtävät hoitaa kansaneläkelaitos.

6 §

Vammaistuesta aiheutuvat kustannukset suoritetaan kansaneläkelaitoksen varoista.

7 §

Joka on tyytymätön kansaneläkelaitoksen vammaistukea koskevaan päätökseen, saa hakea siihen muutosta tarkastuslautakunnalta kirjallisella valituksella. Valitus on toimitettava kansaneläkelaitoksen paikallistoimistoon tai tarkastuslautakuntaan viimeistään kolmantenakymmenentenä päivänä sen päivän jälkeen, jona valittaja sai tiedon eläkelaitoksen päätöksestä.

Tarkastuslautakunnan päätökseen tyytymätön saa hakea siihen muutosta vakuutusosoikeudelta 1 momentissa säädetyllä tavalla ja siinä säädetyssä ajassa päätöksestä tiedon saatuaan.

Kansaneläkelaitoksen ja vastaavasti tarkastuslautakunnan päätöstä on muutoksenhausta huolimatta noudatettava, kunnes asia on lainvoimaisella päätöksellä ratkaistu.

Tarkastuslautakunnasta on voimassa, mitä siitä on sairausvakuutuslaissa (364/63) säädetty.

8 §

Jollei tästä laista muuta seuraa, on soveltuvin osin lisäksi voimassa, mitä kansaneläkelain, 1, 23, 34—39, 39 b—43, 44—46, 67, 69, 73, 74, 75 ja 79—88 a §:ssä sekä kansaneläkelaisissa säädettyjen eläkkeiden ja avustusten sitomisesta elinkustannuksiin 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetussa laissa (348/56) on säädetty.

9 §

Mitä muualla laissa, asetuksessa tai valtioneuvoston päätöksessä on säädetty tai määrät-

ty invalidirahasta on soveltuvin osin voimassa vammaistuesta.

10 §

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

11 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989 ja sillä kumotaan 14 päivänä kesäkuuta 1951 annettu invaliidirahalaki (374/51) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Jos henkilöllä on välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa oikeus invaliidirahaan, muutetaan invaliidiraha hakemuksetta vammaistueksi, jonka määrä on maksetun invaliidirahan suuruinen tarkistettuna sillä kansaneläkeindeksin pisteluvulla, jonka mukaan vuoden 1989 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus on laskettu. Tämän momentin mukaista vammaistukea maksetaan enintään siltä ajalta kuin invaliidirahaa on sosiaalihuollituksen päätöksellä myönnetty.

Jos tämän pykälän 2 momentin mukaista vammaistukea saavalle henkilölle myönnetään 2 §:n mukainen vammaistuki samalta ajalta kuin hän on saanut ensiksi mainittua vammaistukea, pidetään tätä 2 §:n mukaisen vammaistuen ennakkosuosituksena.

Jos henkilöllä välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa on oikeus saada kansaneläkettä ja invaliidirahalain mukaista invaliidirahaa ja hänelle myönnetään hakemuksesta kansaneläkelain mukaista hoitotukea, hänellä ei enää ole oikeutta saada tämän pykälän 2 momentin mukaista vammaistukea.

Jos henkilöllä välittömästi ennen tämän lain voimaantuloa on oikeus saada sairaudesta tai vammasta aiheutuvan toimintakyvyn alenemisen, erityiskustannusten tai haitan perusteella tapaturmavakuutuslain, maatalousyrittäjien tapaturmavakuutuslain, sotilasvammalain, liikennevakuutuslain tai näitä vastaavan aikaisemman lain mukaan korvausta ja sen lisäksi invaliidirahaa, muutetaan invaliidiraha hakemuksetta vammaistueksi, jonka määrä on maksetun invaliidirahan suuruinen tarkistettuna sillä kansaneläkeindeksin pisteluvulla, jonka mukaan vuoden 1989 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

Kansaneläkelaitos ratkaisee 1 päivästä tammikuuta 1989 kaikki vammaistukea koskevat

asiat kuitenkin siten, että ennen tämän lain voimaantuloa vireille pannun invalidirahasiaan ratkaisee sosiaalihuolto 1 päivää tammikuuta 1989 edeltävältä ajalta.

Tämän lain 2 §:ssä säädetty markkamäärät vastaavat kansaneläkeindeksiä sitä pistelukua,

jonka mukaan vuoden 1986 tammikuussa maksettavina olevien kansaneläkkeiden suuruus on laskettu.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

N:o 125

Laki**rintamasotilaseläkelain 1 ja 8 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 28 päivänä tammikuuta 1977 annetun rintamasotilaseläkelain (119/77) 8 §:n 3 momentin 9 kohta,
muutetaan 1 §:n 4 momentti ja 8 §:n 3 momentin 1, 2, 12 ja 13 kohta, sellaisina kuin niistä ovat 1 §:n 4 momentti 4 päivänä joulukuuta 1987 annetussa laissa (938/87) sekä 8 §:n 3 momentin 12 ja 13 kohta 18 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (55/85), ja
lisätään 8 §:n 3 momenttiin, sellaisena kuin se on osittain muutettuna 30 päivänä joulukuuta 1980, 23 päivänä heinäkuuta 1982 sekä 4 päivänä tammikuuta 1985 annetuilla laeilla (1085/80, 575/82 ja 3/85) ja mainitulla 18 päivänä tammikuuta 1985 annetulla lailla, uusi 14 kohta seuraavasti:

1 §

Rintamasotilaseläkettä ei makseta rintamasotilaille eikä rintamapalvelukseen osallistuneelle henkilölle, joka saa kansaneläkettä tai perhe-eläkelain (38/69) mukaista leskeneläkkeen jatkoeläkettä. Jos rintamasotilaseläke myönnetään samalta ajalta, jolta on maksettu kansaneläkettä tai perhe-eläkettä, pidetään viimeksi mainittuja rintamasotilaseläkkeen ennakkosuorituksena.

8 §

Vuosituloksi ei lueta:
 1) tämän lain mukaista eläkettä, rintamalisää eikä ylimääräistä rintamalisää;

2) kansaneläkelain mukaan maksettavaa pohjaosaa, lisäosaa, hoitotukea, puolisolisää ja lapsikorotusta;

12) rintamasotilaseläkkeensaajan puolison työtuloa, jos puoliso ei saa kansaneläkettä eikä rintamasotilaseläkettä;

13) lasten, vanhusten ja vammaisten kotihoitoon tukea; eikä

14) vammaistukilain (124/88) mukaista vammaistukea.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1988, kuitenkin siten, että 1 §:n 4 momentin ja 8 §:n 3 momentin 14 kohdan säännöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1989.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Tasavallan Presidentti**MAUNO KOIVISTO**Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

N:o 126

Laki**perhe-eläkelain 15 b §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 17 päivänä tammikuuta 1969 annetun perhe-eläkelain 15 b §:n 3 momentin 9 ja 10 kohta, sellaisina kuin ne ovat 18 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (54/85), ja *lisätään* 15 b §:n 3 momenttiin, sellaisena kuin se on muutettuna 5 päivänä helmikuuta 1982 annetulla lailla (105/82) ja mainitulla 18 päivänä tammikuuta 1985 annetulla lailla, uusi 11 kohta seuraavasti:

15 b §

 Vuosituloksi ei kuitenkaan lueta:

9) työ- ja ansiokyvyn palauttamiseksi tai parantamiseksi tai työllisyyskoulutuksesta annetun lain (31/76) perusteella koulutuksen ajalta maksettavaa etuutta;

10) lasten, vanhusten ja vammaisten kotihoiton tukea; eikä

11) vammaistukilain (124/88) mukaista vammaistukea.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1989.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Tasavallan Presidentti**MAUNO KOIVISTO**Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

N:o 127

Laki**eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetun eläkkeensaajien asumistukilain 6 §:n 2 momentin 2, 9 ja 10 kohta, sellaisina kuin ne ovat, 2 kohta 5 päivänä helmikuuta 1982 annetussa laissa (112/82) sekä 9 ja 10 kohta 18 päivänä tammikuuta 1985 annetussa laissa (56/85), ja *lisätään* 6 §:n 2 momenttiin, sellaisena kuin se on muutettuna mainituilla 5 päivänä helmikuuta 1982 ja 18 päivänä tammikuuta 1985 annetuilla laeilla sekä 25 päivänä heinäkuuta 1986 annetulla lailla (590/86), uusi 11 kohta seuraavasti:

6 §

 Vuosituloksi ei kuitenkaan lueta:

2) kansaneläkelain mukaan maksettavaa pohjaosaa, hoitotukea, puolisolisää ja lapsikotirotusta;

9) etua omaan tarpeeseen käytetystä asunnosta;

10) lasten, vanhusten ja vammaisten kotihoidon tukea; eikä

11) vammaistukilain (124/88) mukaista vammaistukea.

 Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1988, kuitenkin siten, että 6 §:n 2 momentin 11 kohdan säännöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1989.

Helsingissä 5 päivänä helmikuuta 1988

Tasavallan Presidentti**MAUNO KOIVISTO**Sosiaali- ja terveysministeri *Helena Pesola*

Hallituksen esitys 126/87
 Sosiaalivaliok. miet. 22/87
 Suuren valiok. miet. 118/87